

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.10.2010
KOM(2010) 584 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie projektu planu działania na rzecz ustanowienia
wspólnego mechanizmu wymiany informacji
do celów nadzoru obszarów morskich UE**

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu planu działania na rzecz ustanowienia wspólnego mechanizmu wymiany informacji do celów nadzoru obszarów morskich UE

Projekt planu działania na rzecz ustanowienia wspólnego mechanizmu wymiany informacji do celów nadzoru obszarów morskich UE

1. WPROWADZENIE

Dnia 15 października 2009 r. Komisja przyjęła komunikat¹ „W kierunku integracji nadzoru morskiego: Wspólny mechanizm wymiany informacji dla obszarów morskich UE” (zwany dalej „mechanizmem CISE”), w którym określono zasady przewodnie służące do ustanowienia takiego mechanizmu.

W konkluzjach z dnia 17 listopada 2009 r. Rada ds. Stosunków Zewnętrznych² poparła powyższy komunikat i zwróciła się do Komisji o przedstawienie do końca 2010 r. etapowego planu działania na rzecz ustanowienia mechanizmu CISE. Plan działania ma zostać rozbudowany w 2011 r. tak, aby uwzględniał wyniki projektów pilotażowych. Ponadto Komisja powinna do 2013 r. dokonać oceny zasobów finansowych niezbędnych do wprowadzenia mechanizmu CISE. Rada do Spraw Ogólnych³ zajęła takie samo stanowisko w konkluzjach z dnia 14 czerwca 2010 r. dotyczących zintegrowanej polityki morskiej.

Niniejszy komunikat stanowi odpowiedź na wniosek Rady.

Przygotowując niniejszy projekt planu działania, Komisja zasięgała opinii podgrupy ekspertów państw członkowskich ds. integracji nadzoru morskiego (zwanej dalej „grupą ekspertów państw członkowskich”), która zgodnie z konkluzjami Rady stanowiła forum służące koordynacji. Szeroka reprezentacja międzysektorowa na posiedzeniach grupy, w tym przedstawiciele służb obronnych z państw członkowskich, pozwoliła na lepsze powszechne zrozumienie omawianych zagadnień. Podczas opracowywania planu działania Komisja współpracowała również z innymi grupami sektorowymi, np. grupą wysokiego szczebla ds. systemu SafeSeaNet.

Celem zintegrowanego nadzoru morskiego jest uzyskanie obrazu sytuacji w zakresie działań na morzu, które mają znaczenie dla bezpieczeństwa i ochrony na morzu, kontroli granicznej, środowiska morskiego i jego zanieczyszczenia, kontroli rybołówstwa, egzekwowania prawa w ogólnym zakresie i dla obronności, a także dla interesów gospodarczych Unii Europejskiej, w celu wsparcia sprawnego procesu podejmowania decyzji.

¹ COM (2009)538 wersja ostateczna

² http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/pdf/external_relations_council_conclusions_17112009_en.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/115184.pdf, s. 16

Natomiast *wartość dodana integracji nadzoru morskiego* polega na tym, że aktualne obrazy sytuacji w zakresie działań na morzu wśród sektorowych grup użytkowników⁴ z państw członkowskich UE oraz państw EOG będą dokładniejsze dzięki dodatkowym międzysektorowym i transgranicznym danym dotyczącym nadzoru, na podstawie zapotrzebowania na informacje i obowiązku ich udostępniania. Właściciele informacji powinni porównać wymóg wymiany informacji (zwłaszcza w przypadku bezpośredniego zagrożenia) z zagrożeniem wynikającym z braku takiej wymiany. Takie ulepszone obrazy sytuacji zwiększą skuteczność organów państw członkowskich oraz opłacalność prowadzonych przez nie działań.

Jako że taki system wymiany informacji będzie funkcjonował w kontekście ogólnoeuropejskim, wszystkie grupy użytkowników będą w nim uczestniczyć na takich samych zasadach, ich sektorowe cele i ograniczenia będą uwzględniane, a rozwój wspólnego mechanizmu wymiany informacji zapewni również każdej sektorowej grupie użytkowników wartość dodaną. Ponadto systemy europejskie będą wykorzystywane w sposób optymalny, przy całkowitym poszanowaniu zasady pomocniczości.

2. OPIS PLANU DZIAŁANIA

W wyniku dyskusji w grupie ekspertów państw członkowskich stwierdzono, że niniejszy plan działania powinien doprowadzić do utworzenia zdecentralizowanego systemu wymiany informacji, łączącego wszystkie grupy użytkowników – zarówno cywilne, jak i wojskowe. Ustanowienie mechanizmu CISE powinno być procesem elastycznym, który umożliwi ulepszenia techniczne i modyfikacje sektorowe. Przy opracowywaniu mechanizmu CISE zostaną też odpowiednio uwzględnione istniejące i planowane systemy. Proces ten nie utrudni rozwoju istniejących i planowanych sektorowych systemów informacyjnych, jeżeli uwzględniają one konieczność zapewnienia interoperacyjności, która pozwoli na wymianę informacji z innymi systemami. Należy wykorzystać doświadczenie uzyskane w ramach systemów wymiany informacji, które umożliwiają współpracę cywilno-wojskową.

Biorąc po uwagę znaczną liczbę potencjalnych użytkowników mechanizmu CISE i różnorodność ram prawnych oraz potencjalnie wymienianych informacji, jest mało prawdopodobne, aby jedno rozwiązanie techniczne odpowiadało bez wyjątku każdej wymianie informacji dokonywanej za pośrednictwem tego mechanizmu. Z tego względu architekturę mechanizmu CISE należy zaprojektować jako *wydajne kosztowo zdecentralizowane połączenie różnych warstw informacji*, które *zwiększa skuteczność systemów nadzoru morskiego poprzez uzupełnianie istniejących luk informacyjnych* w całej Europie, przy jednoczesnym *unikaniu powielania danych*.

Wspomnianymi warstwami zarządzają odpowiedni właściciele informacji na szczeblu państw członkowskich i UE, w oparciu o obowiązujące instrumenty prawne. W ten sposób kompetencje organów krajowych, a także uprawnienia agencji UE określone w instrumentach prawnych, będą w pełni przestrzegane.

Wspólne potrzeby większości grup użytkowników polegają na uzyskaniu pełniejszego podstawowego obrazu sytuacji w zakresie działań na morzu, który byłby przydatny dla wszystkich grup użytkowników. Obraz ten może składać się z danych, które pochodzą z

⁴ Szczegółowy wykaz wszystkich grup użytkowników znajduje się w pkt 3.1 oraz w załączniku.

połączenia systemów i sensorów wykrywających zidentyfikowane i niezidentyfikowane obiekty dowolnej wielkości.

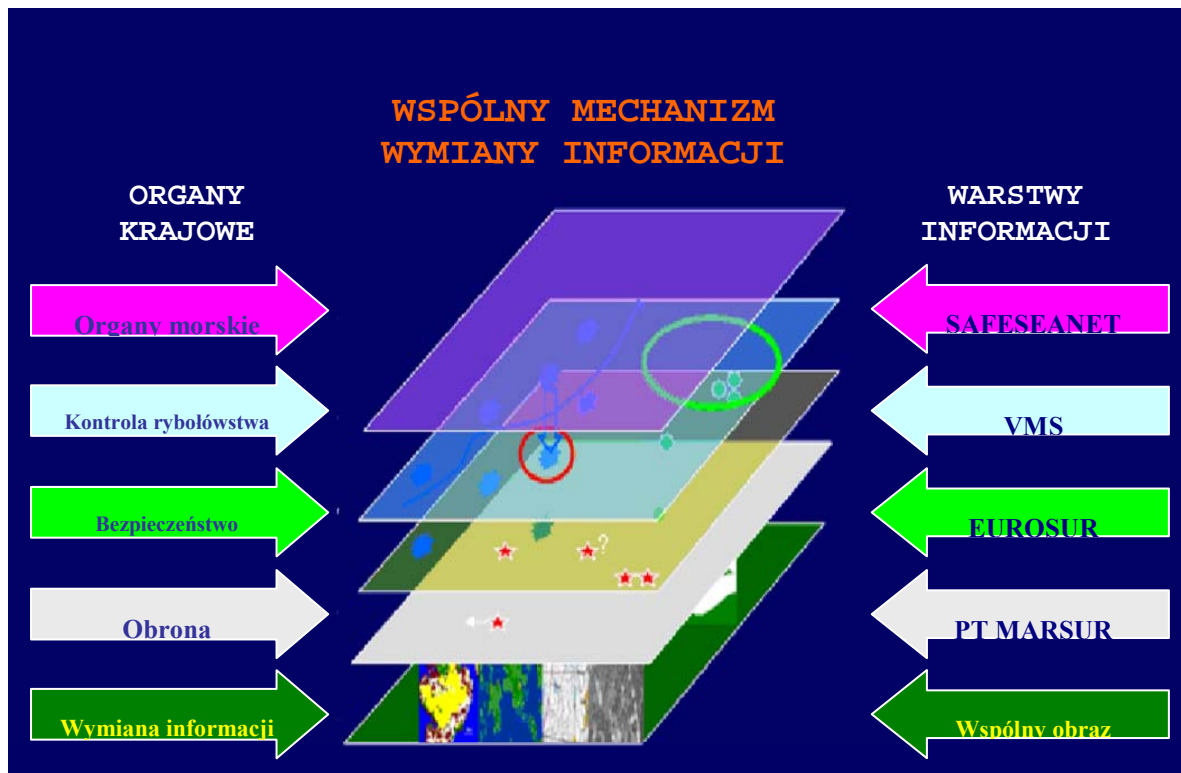
Dane zawarte w takim podstawowym obrazie ruchu morskiego nie są poufne i można je wymieniać bez ograniczeń między wszystkimi grupami, pod warunkiem wprowadzenia koniecznych zabezpieczeń.

Szczegółowe potrzeby niektórych grup użytkowników związane z uzupełnianiem tego podstawowego obrazu działań na morzu obejmują:

- a) uzyskiwanie danych dotyczących działań nielegalnych i zagrożeń dla wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa UE, w odniesieniu do dowolnego rodzaju statku. Takie informacje gromadzone są zasadniczo przez straż przybrzeżną, straż graniczną, policję i siły zbrojne.
- b) uzyskiwanie szczegółowych informacji o połowach i łączenie ich z informacjami o pozycji statków rybackich w celu zwalczania nielegalnych połowów.
- c) uzyskiwanie zaawansowanych danych elektronicznych dotyczących wszystkich towarów wprowadzanych na obszar celny UE i wyprowadzanych z niego, w celu wstępnej oceny bezpieczeństwa towarów.

Niektóre z informacji posiadanych przez poszczególne grupy są ściśle tajne i można je przesyłać tylko od jednego nadawcy do jednego odbiorcy lub poprzez zabezpieczone sieci sektorowe i między nimi. Obecnie wymiana informacji i obserwacji w grupach odbywa się w ściśle określonym zakresie, często w ramach umów międzynarodowych. Mechanizm CISE nie będzie zatem oparty na zasadzie „wszyscy podają wszystkie informacje”, ale na podstawie zapotrzebowania na informacje i powinności ich udostępniania.

Przykładowe warstwy informacji (niehierarchiczne)

Grupy użytkowników powinny w pełni uczestniczyć w opracowaniu poniższych sześciu etapów oraz oceny skutków określonej przez Komisję i grupę ekspertów państw członkowskich jako niezbędną dla rozwoju mechanizmu CISE:

Etap 1 – Określenie wszystkich grup użytkowników: państwa członkowskie i Komisja *określają uczestników* wymiany informacji. Z uwagi na zróżnicowanie organizacji administracyjnej w państwach członkowskich UE i państwach EOG należy skoncentrować się na „funkcjach” opartych na istniejących już „grupach użytkowników” raczej niż na rodzajach organów krajowych.

Etap 2 – Mapowanie zbiorów danych oraz analiza rozbieżności do celów wymiany danych, aby zapewnić *wartość dodaną* mechanizmu CISE: poprzez a) sporządzenie mapy wymian danych, które już mają miejsce na szczeblu UE i krajowym oraz b) sporządzenie analizy rozbieżności w celu określenia popytu sektorowego na dane, któremu obecnie nie odpowiada podaż.

Etap 3 – Wspólne poziomy klasyfikacji danych, aby rozwiązać problem klasyfikowania tego samego rodzaju danych w różny sposób przez sektorowe grupy użytkowników. Nie zmieniając krajowych poziomów klasyfikacji danych oraz w celu umożliwienia wymiany danych w ramach mechanizmu CISE etap 3 pozwoli określić, jakie krajowe poziomy klasyfikacji danych sobie odpowiadają, ustanawiając w ten sposób wspólne podstawy dla wymiany danych za pośrednictwem mechanizmu CISE.

Etap 4 – Opracowanie ram wsparcia dla mechanizmu CISE: mają to być *ramy wsparcia technicznego dla* mechanizmu CISE umożliwiające ustanowienie interfejsów między istniejącymi i planowanymi systemami sektorowymi w celu międzysektorowej wymiany

danych. Opracowaniem tego rozwiązania powinni się zająć przedstawiciele różnych sektorowych grup użytkowników, na podstawie dostępnych wyników 7PR i projektów pilotażowych (np. MARSUNO, BluemassMed, projektów pilotażowych EUROSUR dotyczących sieci komunikacyjnych, GMES, PT MARSUR, projektów pilotażowych opartych na sieci SafeSeaNet).

Etap 5 – Ustanowienie praw dostępu wiąże się z określeniem *praw użytkowników*, którzy należą do różnych grup sektorowych, do międzysektorowego dostępu do różnych zbiorów danych. Dotyczy to wyłącznie danych, które należy wymieniać za pośrednictwem mechanizmu CISE w UE oraz EOG⁵.

Etap 6 – Zapewnienie przestrzegania przepisów prawa ma zapewnić jasne *ramy prawne* dla wymiany danych, które określałyby co najmniej charakter danych, możliwości i prawa dostawców i odbiorców danych w zakresie wymiany danych, cele (oraz metody) wymiany, jak również zawierałyby niezbędne zabezpieczenia dotyczące poufności i bezpieczeństwa (niektórych) danych oraz ochrony danych osobowych we wszystkich odpowiednich przypadkach. Należy określić utrudnienia w wymianie danych, które istnieją w prawodawstwie UE, i opracować rozwiązania tych problemów.

3. ETAPY ZMIERZAJĄCE DO STWORZENIA PLANU DZIAŁANIA

Zasada 1: Podejście łączące wszystkie grupy użytkowników, w tym służby obronne

3.1. Etap 1: Określenie wszystkich grup użytkowników

Cel: określenie członków mechanizmu CISE

Opis: biorąc pod uwagę, że wewnętrzna organizacja organów państw członkowskich jest bardzo zróżnicowana, proponuje się określenie grup użytkowników uczestniczących w mechanizmie CISE pod względem następujących *funkcji*, jakie pełnią:

- (1) bezpieczeństwo morskie⁶ (w tym zadania poszukiwawczo-ratownicze), ochrona na morzu⁷ oraz zapobieganie zanieczyszczeniom powodowanym przez statki⁸,
- (2) kontrola rybołówstwa
- (3) reagowanie na zanieczyszczenia mórz i gotowość do ich zwalczania; środowisko morskie
- (4) służby celne⁹

⁵ Dostęp do danych o środowisku powinien być otwarty zgodnie z konwencją z Aarhus.

⁶ Bezpieczeństwo morskie w zakresie odpowiednich konwencji IMO, zwłaszcza konwencji SOLAS, STCW oraz COLREG oraz powiązanego prawodawstwa UE.

⁷ Ochrona na morzu w zakresie objętym rozdziałem XI-2 konwencji SOLAS, rozporządzeniem 725/2004 oraz dyrektywą 2005/65/WE. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia 725/2004: „ochrona na morzu” oznacza połączenie środków zapobiegawczych mających na celu ochronę żeglugi morskiej i obiektów portowych przed zagrożeniami zamierzonych aktów bezprawnych.

⁸ Konwencja MARPOL 73/78 oraz powiązane prawodawstwo UE.

⁹ W szczególności kontrola towarów.

- (5) kontrola graniczna¹⁰
- (6) egzekwowanie prawa w ogólnym zakresie¹¹
- (7) obrona¹²

Orientacyjny opis powyższych funkcji przedstawiono w załączniku.

Działanie: Każde państwo członkowskie powinno określić, które organy pełnią powyższe funkcje. Jedną funkcję można przypisać większej liczbie organów. Na tej podstawie organy te zostaną uznane za członków grupy użytkowników i jako takie będą uprawnione do „przekazywania lub otrzymywania informacji na szczeblu krajowym z poziomu międzynarodowych, regionalnych, wspólnotowych, wojskowych i wewnętrznych systemów i mechanizmów bezpieczeństwa, zgodnie z warunkami korzystania z tych informacji i zdefiniowanymi prawami dostępu użytkowników, w celu stworzenia obrazu sytuacji dostosowanego do potrzeb danego użytkownika” (zasada 1 przedstawiona w komunikacie z 2009 r.).

Dodatkowo każdy określony organ zadeklaruje, czy jest powiązany z siecią krajową, regionalną lub europejską, i wskaże innych członków takiej sieci.

W szczególności na szczeblu UE funkcja 1) jest już objęta dyrektywą ustanawiającą europejski system monitorowania ruchu statków¹³. Jako że system ten działa, jego użytkownicy zostali już zdefiniowani.

Na szczeblu unijnym funkcja 5) zostanie objęta systemem EUROSUR, który zapewni państwom członkowskim odpowiednie ramy techniczne i operacyjne pozwalające na poprawę obrazu sytuacji na granicach zewnętrznych tych państw oraz poprawę możliwości reagowania ich organów krajowych.

Funkcja 6) dotyczy szerokiej dziedziny, objętej w szczególności przez obowiązki w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego, które należą do EUROPOL-u i innych odpowiednich agencji. Należy również uwzględnić integrację danych w ramach sieci EUROSUR.

Równoległe do powyższego działania Komisja przypisze odpowiednie agencje/instytucje UE do właściwych funkcji.

Aktywni uczestnicy: Państwa członkowskie, Komisja oraz odpowiednie agencje.

Termin: koniec 2010 r.

¹⁰ W szczególności zapobieganie nielegalnej imigracji oraz przestępczości transgranicznej na zewnętrznych granicach UE.

¹¹ W szczególności zapobieganie wszelkim działaniom przestępczym/nielegalnym oraz policyjne działania administracyjne w obszarach morskich UE.

¹² Zob. również zasada 3 poniżej.

¹³ Dyrektywa 2002/59/WE zmieniona dyrektywą 2009/17/WE.

3.2. Etap 2: Mapowanie zbiorów danych oraz analiza rozbieżności do celów wymiany danych

Cel: określenie istniejących i przyszłych zbiorów danych dotyczących nadzoru morskiego oraz oszacowanie ogólnounijnego popytu na międzysektorową wymianę danych, któremu obecnie nie odpowiada podaż. Działanie to należy przeprowadzić na szczeblu krajowym, regionalnym i unijnym.

Opis: dane dotyczące monitorowania i nadzoru, które są ważne dla mechanizmu CISE, można znaleźć w systemach unijnych i krajowych ustanowionych na mocy prawa UE, a także w systemach krajowych i regionalnych ustanowionych na mocy przepisów krajowych. Sporządzenie mapy obejmującej dostępne dane dotyczące nadzoru każdej grupy użytkowników oraz jej zapotrzebowanie na odpowiednie dane innych grup pozwoli na określenie rozbieżności między popytem a podażą danych dotyczących nadzoru morskiego.

Określenie obecnej *rozbieżności* wykaże, jaką *wartość dodaną* uzyska się poprzez zmniejszenie tej rozbieżności dzięki przyszłej wymianie międzysektorowej danych dotyczących nadzoru morskiego w całej UE.

Działanie:

a) *mapowanie danych*: każda grupa użytkowników w koordynacji z odpowiednimi grupami roboczymi oraz agencjami UE (jeżeli jest to właściwe) powinna określić właściwe dane dotyczące nadzoru, którymi obecnie dysponuje (określenie podaży), oraz zapotrzebowanie na odpowiednie dane innych grup (określenie popytu), a jednocześnie powinna wskazać odpowiednią podstawę prawną dla każdego zbioru danych i czy zawiera on informacje dotyczące danych osobowych lub praw własności intelektualnej bądź wszelkie inne ograniczenia prawne.

b) *analiza rozbieżności*: na podstawie powyższej identyfikacji zostanie określona rozbieżność między popytem a podażą.

Aktywni uczestnicy: Grupa ekspertów państw członkowskich w ścisłej koordynacji z sektorowymi grupami roboczymi.

Prace powinna ułatwić wielodyscyplinarna techniczna grupa doradcza ad hoc (Technical Advisory Group - TAG) złożona z przedstawicieli każdej grupy użytkowników, przedstawiciela BLUEMASSMED oraz MARSUNO, a także odpowiednich agencji i inicjatyw UE. Każdy ekspert ma wnieść pełną wiedzę na temat rozwoju sektorowego. Grupa TAG zapewni ramy wspomianej identyfikacji popytu na dane i podaży danych, na których podstawie poszczególne grupy użytkowników wniosą swój wkład. Prace tej grupy powinno ułatwić Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej, jak najlepiej wykorzystując aktualne i planowane inicjatywy na szczeblu UE. Wszelkie postępy należy przedstawiać grupie ekspertów państw członkowskich.

Termin: koniec 2011 r.

Zasada 2: Budowa ram technicznych dla interoperacyjności – optymalne wykorzystanie istniejących systemów przy zachowaniu specjalnych połączeń (z punktu do punktu) dla określonych rodzajów danych

3.3. Etap 3: Wspólne poziomy klasyfikacji danych

Cel: aby ułatwić międzysektorową wymianę informacji, grupy użytkowników powinny opracować wspólną koncepcję przypisywania poziomów klasyfikacji.

Opis: jako że mechanizm CISE ma stanowić wyłącznie narzędzie przesyłania między różnymi grupami użytkowników, a nie (scentralizowaną) platformę do przechowywania wymienianych danych, każda grupa użytkowników jest nadal odpowiedzialna za zbieranie i przechowywanie swoich danych za pośrednictwem własnych systemów sektorowych i norm bezpieczeństwa. Wiąże się to jednak z problemem klasyfikacji tych samych danych w różny sposób przez różne grupy użytkowników. Aby zbudować wystarczające zaufanie w celu wymiany danych w sposób zdecentralizowany i międzysektorowy, należy opracować wspólną koncepcję poziomów klasyfikacji. Należy stosować powszechnie uznane poziomy klasyfikacji danych ustanowione prawodawstwem Rady i Komisji Europejskiej¹⁴.

Działanie: opracowanie wspólnej ontologii, aby te same dane były objęte taką samą lub kompatybilną klasyfikacją w celu ułatwienia międzysektorowej wymiany informacji. Proces obejmie dwie fazy:

- (1) analiza porównawcza dotycząca przypisywania *poziomów klasyfikacji danych* (np. EU Restricted, EU Confidential itd.) odpowiednim zbiorom danych. Poziomy te zostaną uwzględnione w przyszłych pracach nad definicjami.
- (2) grupy użytkowników powinny zweryfikować aktualne praktyki dotyczące przypisywania różnych poziomów klasyfikacji danych odpowiednim zbiorom danych.

Aktywni uczestnicy:

Faza 1 powinna zostać zrealizowana przez grupę ekspertów państw członkowskich przy wsparciu grupy TAG, o której mowa powyżej.

Fazę 2 powinny realizować odpowiednie grupy użytkowników przy wsparciu właściwych grup roboczych ekspertów oraz agencji UE, w zależności od przypadku, uwzględniając wszelkie inne odpowiednie inicjatywy, takie jak prowadzone projekty pilotażowe. W tych działaniach grupom użytkowników powinny pomóc projekty pilotażowe MARSUNO i BluemassMed dotyczące integracji nadzoru morskiego.

Termin:

Faza 1: 2011 r.

Faza 2: Pierwszy kwartał 2012 r.

3.4. Etap 4: Opracowanie ram wsparcia dla mechanizmu CISE

Cel: ustanowienie usług interoperacyjnych i wspólnego języka technicznego dla zdecentralizowanej wymiany danych dotyczących nadzoru morskiego.

¹⁴ Decyzja Komisji z dnia 29 listopada 2001 r., Dz.U. L z 3.12.2001 z późniejszymi zmianami. Powyższa decyzja Komisji opiera się na decyzjach Rady z dnia 19 marca 2001 r., Dz.U L 101 z 11.4.2001 z późniejszymi zmianami.

Ponadto należy zwrócić uwagę na zapewnienie i rozwój ogólnego bezpieczeństwa informatycznego mechanizmu CISE.

Opis: po określeniu danych, które mają zostać wymienione, w ramach etapu 2, należy ustanowić najlepsze środki techniczne służące do wymiany tych danych.

Aby umożliwić interoperacyjność danych pomiędzy odpowiednimi systemami, można by opracować *wspólną koncepcję języka informatycznego*. W ramach takiej koncepcji grupy użytkowników mogłyby *przekładać* swoje dane pochodzące z własnych systemów na *uzgodniony wspólnie format* dostępny wszystkim grupom użytkowników i czytelny dla dowolnego uprawnionego systemu komputerowego z dostępem do sieci. Niezbędne wspólne oprogramowanie można by do pewnego stopnia opracować wspólnie w ramach rozwiązań „open source”.

Zalety takiego podejścia do wymiany danych:

- (1) możliwość stopniowego opracowania wspólnego mechanizmu wymiany informacji CISE w *stosunkowo prosty* sposób (bez konieczności znaczących działań normalizacyjnych między różnymi systemami nadzoru), zaczynając od informacji, które łatwiej wymieniać.
- (2) wpływ na istniejące systemy różnych państw ogranicza się tylko do dodania modułu, który umożliwiałby usługom sieciowym pobieranie wymaganych danych.
- (3) opracowanie oprogramowania „open source” umożliwia aktualizację *wspólnego języka informatycznego* w dowolnym momencie zgodnie z przyszłymi potrzebami, unikając wielu kosztownych i niepotrzebnych zmian oraz uzależnienia od określonego dostawcy, a także pomagając w tworzeniu grup o wspólnym interesie.

Jednak inne okoliczności mogą wymagać wymiany i interoperacyjności danych w oparciu o technologie i procedury odmienne od przewidywanych (np. w przypadku danych w czasie rzeczywistym, zwłaszcza o charakterze poufnych lub zaczerpniętych jednocześnie z odległych lokalizacji). W takich przypadkach mogą być konieczne inne techniki (np. oparte na technologiach satelitarnych), uwzględniające międzynarodowe normy dotyczące danych, takie jak: normy zawarte w United Nations Trade Elements Directory (UNTED), doświadczenie praktyczne uzyskane dzięki odpowiednim projektom RTD oraz opracowane już wojskowe systemy wymiany informacji. Do wzmocnienia podstawy technicznej mechanizmu CISE mogą się również przydać wyniki prowadzonych projektów badawczych, które mają znaczenie dla rozwoju europejskiej konkurencyjności w przemyśle, np. pod względem opracowania odpowiednich norm interoperacyjności.

Działanie: wspomniana powyżej grupa TAG ma określić możliwe rozwiązania, które zostaną przedstawione grupom użytkowników i omówione z nimi. Wszelkie postępy należy przedstawiać grupie ekspertów państw członkowskich.

Aktywni uczestnicy: grupa TAG, grupa ekspertów państw członkowskich oraz sektorowe grupy robocze

Termin: 2012 r.

Zasada 3: Współpraca cywilno-wojskowa
--

Służby obronne muszą uczestniczyć w opracowywaniu mechanizmu CISE. W tym celu – w ramach etapu 1 – państwa członkowskie określają odpowiednie organy krajowe. Z tego względu każde państwo członkowskie powinno dopilnować, aby ich organy wojskowe nadal uczestniczyły w opracowywaniu przedmiotowego planu poprzez udział w podgrupie ekspertów państw członkowskich ds. integracji nadzoru morskiego. Europejska Agencja Obrony (EAO) będzie uczestniczyć w grupie ekspertów państw członkowskich i grupie TAG jako właściwa agencja i wniesie wkład w postaci wiedzy o zespole ds. projektu dotyczącego nadzoru morskiego (PT-Marsur).

Dnia 26 kwietnia 2010 EAO opublikowała sprawozdanie grupy mędrców, które wniosło istotny wkład w rozwój ściślejszej współpracy między WPBiO a podmiotami cywilnymi zajmującymi się nadzorem morskim, zwłaszcza w dziedzinie wymiany informacji.

Zasada 4: Szczegółowe przepisy prawne

3.5. Etap 5: Określenie praw dostępu

Cel: etap 5 polega na określeniu praw wzajemnego dostępu grup użytkowników do swoich danych.

Opis: na podstawie wcześniejszych etapów każda grupa użytkowników powinna ustanowić prawa dostępu, które zamierza przyznać innym grupom użytkowników w odniesieniu do każdego zbioru danych (dane UE lub krajowe), które jest skłonna udostępnić i o który występują inne grupy użytkowników.

Prawa dostępu dla użytkowników należy skonsolidować i zaktualizować. Aby uwzględnić szczególne okoliczności, prawa dostępu będą zarządzane przez właścicieli informacji i mogą obejmować możliwość zablokowania dostępu lub udzielenia dodatkowego dostępu ad hoc w szczególnych okolicznościach.

Działanie: na podstawie wzoru opracowanego przez grupę TAG grupy użytkowników deklarują zamiar udostępnienia określonych zbiorów swoich danych innym grupom użytkowników zgodnie z zapotrzebowaniem na dane stwierdzonym we wspomnianej wyżej analizie rozbieżności. Jako że mechanizm CISE nie jest platformą do przechowywania danych, lecz narzędziem przesyłania danych od jednego nadawcy do jednego odbiorcy, należy zbadać, w jakim zakresie można wykorzystać sektorowe procedury dotyczące danych do międzysektorowej wymiany danych za pośrednictwem mechanizmu CISE. Grupa TAG zbierze propozycje grup użytkowników w wyczerpującą tabelę. Komisja przedłoży ją do zatwierdzenia grupy ekspertów państw członkowskich.

Powyższe podejście zapewni następujące rezultaty:

- (1) powiązanie wszystkich grup użytkowników na zasadzie zapotrzebowania na informacje i powinności ich udostępniania
- (2) niehierarchiczne ramy interoperacyjności
- (3) elastyczne warunki wymiany informacji, które umożliwiają państwom członkowskim wprowadzanie danych krajowych i regionalnych zgodnie z potrzebami
- (4) wspólna koncepcja przypisywania poziomów klasyfikacji danych

(5) oszczędność kosztów dzięki wykorzystywaniu tych samych danych do różnych celów

Aktywny uczestnik: grupa TAG, sektorowe grupy robocze w ścisłej współpracy z grupą ekspertów państw członkowskich.

Termin: 2012 r.

3.6. Etap 6: zapewnienie spójnych ram prawnych

Cel: zapewnienie wymiany danych w odpowiednich ramach prawnych.

Opis: do końca 2011 r. projekty pilotażowe powinny zapewnić wstępny obraz prawnych, administracyjnych i technicznych przeszkód dla wymiany danych oraz najlepszych praktyk wspierających wymianę, jak również wykazać, jak przestrzegać wymogów dotyczących poufności i wymiany informacji. W związku z tym omawiany etap ma zapewnić dla każdej wymiany danych jasne ramy dotyczące praw i obowiązków wszystkich uczestników wymiany. Jednocześnie należy odpowiednio uwzględnić inne kwestie prawne, takie jak poufność danych, prawa własności intelektualnej, ochronę danych osobowych, a także własność danych, zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym.

Działanie: określenie, które wymogi dotyczące wymiany informacji są już objęte międzynarodowymi lub unijnymi ramami prawnymi, a które należy ustanowić na podstawie nowych ram legislacyjnych.

Aktywni uczestnicy: grupa ekspertów państw członkowskich we współpracy z sektorowymi grupami ekspertów.

3.7. Ocena skutków, w tym skutków finansowych

Komisja sporządzi ocenę skutków na podstawie etapów 1-6 niniejszego planu działania przed przedstawieniem wniosku Radzie i Parlamentowi Europejskiemu dotyczącego wprowadzenia mechanizmu CISE. Wniosek będzie zawierał odpowiednie ramy czasowe na wprowadzenie mechanizmu CISE przez państwa członkowskie i właściwe organy UE.

Aby Unia działała wyłącznie w granicach kompetencji przyznanych jej w traktatach przez państwa członkowskie, zgodnie z art. 5 traktatu UE, jeżeli dane działania dotyczą kwestii leżących w kompetencjach krajowych (np. etap 2), nie zostaną one uwzględnione w planie działania ani we wniosku Komisji.

Termin: poszczególne etapy projektu planu działania, a zwłaszcza prace w grupie ekspertów państw członkowskich i sektorowych grupach roboczych, mają stanowić odrębne elementy przygotowawcze oceny skutków. Ostateczne opracowanie oceny skutków powinno nastąpić do 2013 r.

4. WNIOSEK

Niniejszy projekt planu działania określa etapową koncepcję utworzenia zdecentralizowanego mechanizmu CISE, która odzwierciedla szczegółowe konsultacje z grupą ekspertów państw członkowskich zgodnie z wnioskiem Rady.

Skuteczna realizacja planu będzie uzależniona od zaangażowania aktywnych uczestników określonych w poszczególnych etapach. Komisja zapewni spójną realizację planu działania. Z kolei Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić taką spójność w sektorowych grupach roboczych. Grupa ekspertów państw członkowskich zadba o ogólną spójność procesu integracji nadzoru morskiego.

W ramach projektów pilotażowych MARSUNO i BlueMassMed państwa członkowskie powinny dokładniej przeanalizować zakres, w jakim można przyjąć podejście regionalne w odniesieniu do mechanizmu CISE, a następnie przedstawić wyniki analizy podgrupie ekspertów państw członkowskich. Grupa ta zastanowi się również nad zakresem i warunkami stowarzyszenia krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących z omawianą inicjatywą na odpowiednim etapie procesu integracji. W przyszłości można rozważyć odpowiednie stowarzyszenie pewnych państw spoza UE. Zgodnie z wnioskiem Rady niniejszy plan działania zostanie zweryfikowany pod koniec 2011 r.

ZALĄCZNIK

Członkowie mechanizmu CISE (grupy użytkowników)	Funkcje CISE związane z monitorowaniem i wsparciem
1. Bezpieczeństwo morskie (w tym zadania poszukiwawczo-ratownicze), ochrona na morzu oraz zapobieganie zanieczyszczeniom powodowanym przez statki	Monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniom powodowanym przez statki (budowa, wyposażenie, załoga/pasażerowie, ładunek); wsparcie egzekwowania przepisów
	Monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących bezpiecznej żeglugi (bezpieczeństwo ruchu statków); wsparcie egzekwowania przepisów
	Monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony statków; wsparcie egzekwowania przepisów
	Wspieranie bezpiecznego i sprawnego ruchu statków; zarządzanie ruchem statków
	Wczesne ostrzeżenie/identyfikacja statków/osób znajdujących się w niebezpieczeństwie; wsparcie reagowania (działania poszukiwawczo-ratownicze, ratownictwo, miejsce schronienia)
	Wczesne ostrzeżenie/identyfikacja zagrożeń dla ochrony na morzu w ramach rozdziału XI-2 konwencji SOLAS; wsparcie reagowania
	Wczesne ostrzeżenie/identyfikacja zagrożeń/aktów piractwa lub rozbojów przy użyciu broni; wsparcie reagowania
2. Kontrola rybołówstwa	Monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących rybołówstwa; wsparcie egzekwowania przepisów
	Wczesne ostrzeżenie/identyfikacja nielegalnych połowów lub wyładunków ryb; wsparcie reagowania
3. Reagowanie na zanieczyszczenia mórz i gotowość do ich zwalczania; środowisko morskie	Monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony środowiska morskiego; wsparcie egzekwowania przepisów
	Wczesne ostrzeżenie/identyfikacja zdarzeń/wypadków, które mogą oddziaływać na środowisko; wsparcie reagowania na zanieczyszczenie
4. Służby celne	Monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących przywozu, wywozu i ruchu towarów; wsparcie egzekwowania przepisów
	Wczesne ostrzeżenie/identyfikacja przemytu towarów (narkotyki, broń itd.); wsparcie reagowania
5. Kontrola graniczna	Monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących imigracji i przekraczania granic; wsparcie egzekwowania przepisów
	Wczesne ostrzeżenie/identyfikacja przypadków nielegalnej migracji oraz handlu ludźmi; wsparcie reagowania
6. Egzekwowanie prawa w ogólnym zakresie	Monitorowanie przestrzegania odpowiedniego prawodawstwa na obszarach morskich, podlegających kompetencji policji oraz wsparcie egzekwowania przepisów lub reagowania

7. Obrona	Monitorowanie w celu wsparcia ogólnych zadań obronnych, np.: <ul style="list-style-type: none">• utrzymywanie suwerenności morza;• zwalczanie terroryzmu i innych wrogich działań poza UE;• inne zadania w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, zgodnie z art. 42 i 43 TUE
------------------	---

GLOSARIUSZ TERMINÓW

BluemassMed:	Blue Maritime Surveillance System Med - projekt pilotażowy dotyczący integracji nadzoru morskiego, współfinansowany przez Komisję Europejską
CISE:	wspólny mechanizm wymiany informacji dla obszarów morskich UE
WPBiO:	europejska polityka bezpieczeństwa i obrony
EAO:	Europejska Agencja Obrony
EUROPOL:	europejski organ ścigania
EUROSUR:	europejski system nadzoru granic
GMES:	globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa to inicjatywa europejska na rzecz ustanowienia europejskiego programu obserwacji Ziemi
MARSUNO:	współfinansowany przez Komisję Europejską projekt pilotażowy dotyczący integracji nadzoru morskiego w basenach morskich Europy Północnej
PT MARSUR:	Project Team Maritime Surveillance – projekt EAO dotyczący „sieci nadzoru morskiego”
SafeSeaNet:	Safe Sea Network; europejska platforma wymiany danych morskich między organami ds. transportu morskiego w państwach członkowskich
SOLAS:	Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu
TAG:	techniczna grupa doradcza; składa się z przedstawicieli wszystkich odpowiednich grup użytkowników nadzoru morskiego; pod przewodnictwem Komisji Europejskiej TAG zapewni wkład techniczny w opracowanie projektu planu działań na rzecz utworzenia mechanizmu CISE
VMS:	satelitarny system monitorowania statków stosowany w rybołówstwie
Grupa mędrców:	zespół pięciu admirałów, którzy sporządzili sprawozdanie dla zarządu EAO: „Nadzór morski jako wsparcie dla WPBiO”